

פרק הכותים

מתניתין:

הגויים אין להם נזירות. (6)

אבל נשים ועבדים של ישראל יש להן נזירות.

חומר בנשים שקיבלו עליהן נזירות מבעבדים שקיבלו עליהם נזירות:

שהוא האדון כופה את עבדו, כלומר: יכול למחות על נזירותו, (7) ואינו כופה את אשתו אלא כשהיפר לה בלשון הפרה.

גמרא:

קתני במשנתנו הגויים אין להם נזירות:

מנא הני מילי שאין להם נזירות, והרי כתיב [ויקרא כב יח] "איש איש מבית ישראל וגו' אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה' לעולה", ודרשו חכמים [לקמן סב א]: "מה תלמוד לומר: "איש איש" לרבות את הגויים שהן נודרים נדרים ונדבות כ"שאל", והרי אף הנזירות בכלל הנדרים היא! (8)

דתנו רבנן: נאמר בפרשת נזיר: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה":

ודרשינן: "דבר אל בני ישראל" ולא לגויים.

6. לשון התוספות הוא: "הגויים אין להם נזירות ואין קרבנן קרב, אף על גב דמקבלין מהן נדרים ונדבות", וראה מה שהעיר ב"ארוזי הלבנון" אות א.

7. ביאור דין זה מתבאר בגמרא בדף סב ב אחר המשנה הבאה שהיא הסיפא של המשנה הזו.

8. נתבאר על פי התוספות; ועל פי דברי האחרונים כאן [ראה "ארוזי הלבנון"] ובמקומות אחרים, יש לתמוה על דבריהם; שהרי ביאור דין גויים שנודרים נדרים ונדבות כ"שאל, אינו לומר שהוא עובר ב"לא יחל דברו" אם לא יקיים נדרו, וכמבואר בתוספות לקמן סב א ד"ה הניחא, שאין גוי ב"לא יחל", ודבר פשוט הוא שהרי אין זה משבע מצוות; ובהכרח לפרש באחד משני אופנים:

האחד: שמקבלין הימנו, [ראה "משנה למלך"

מלכים י ז ד"ה ודע שמה, שפירש כן]. השני: שאין עליו מצוה לקיים את נדרו, אבל חל עליו חיוב ממוני לקיים את נדרו; וכאשר נראה מדברי התוספות בעבודה זרה ה ב ד"ה מין, שכתבו: "דמאיש איש מרבינן שהגויים נודרין נדרים ונדבות כ"שאל וכו' אמרינן ליה קום והבא קרבן שלם", [וראה ב"משנה למלך" שם, ובגליון הש"ס לרבינו עקיבא איגר שתמהו על דבריהם], וביאר ב"אבני מלואים" [ב ב ד"ה ולענ"ד] את כוונתם, שחל עליו חיוב ממוני לקיים את נדרו, [וכן מוכח לכאורה ממה שאמרו שנודרין "נדרים ונדבות" כ"שאל, ואם אין כאן חיוב כלל, מה בין נדר לבין נדבה; וראה עוד בהערה 12 בהמשך הסוגיא].

ובין כך ובין כך יש לתמוה, מה שייך לחייבו לשמור על דיני הנזירות, וכי אטו מצוות הנזירות משבע מצוות בני נח הם! ?

ויש שרצו לפרש, על פי מה שכתבו